

kan man virkelig ogsaa troe meget Andet om ham. Det, hvorpaa Embedsmanden skal støtte sin Autoritet, er den Maade, hvorpaa han i det Hele forvalter sit Embede, og den Agtelse, som han derved kan vinde hos sine Medborgere; men den saaledes bundne Anseelse troer jeg hverken stager eller falder med den Omstændighed, om han viser eller ikke viser Enhver de Erklæringer, han i Embedsmedfør har afgivet. Jeg for mit Vedkommende erindrer ikke at have nægtet Nogen, der har henvendt sig til mig derom, at see de Erklæringer, jeg har afgivet; men jeg har altid lagt og lægger fremdeles en saare ringe Vægt paa hele denne Sag, idet jeg i Virkeligheden ikke seer Andet heri end et Forsøg paa at lempe sig efter en Stemning, som ikke hviler paa nogen solid Grund, og dette Forsøg, mener jeg, bør man ikke gjøre. Skulde vi begynde Ordningen af denne Sag aldeles forfra, og der forelaa til Afstemning enten Forordningen af 15de Decbr. 1820 § 8, eller det Forslag, som her foreligger fra Udvalget, saa vilde jeg stemme imod dem begge; det er, efter min Formening, ligesaa forkeert at sige, at det skal være forbudt, at meddele Vedkommende de Erklæringer, der ere afgivne over en Sag, som det er, at Vedkommende skal have Ret til at kjende Indholdet af de afgivne Erklæringer. Efter den Maade, hvorpaa jeg opfatter Sagen, maa jeg tilstaae, at jeg skulde være meest tilbøielig til at stemme for det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts Ste Valgfreds (Notwitt), skjøndt heller ikke det forekommer mig at stille Sagen paa det Standpunkt, hvortfra jeg troer, efter hvad jeg nys har udtalt, den bør betragtes. Den ærede Ordfører begyndte, saavidt jeg kunde høre, sit første Foredrag med at sige, at det Forslag, som Udvalgets Fleertal havde stillet, udtalte Principet, men overlod Anvendelsen til Administrationen. Dette forekommer mig at være en Dtring, som man vel skal lægge Vægt paa; thi Udvalgets Fleertal synes saaledes at indbrømme, at det blot holder sig til Principet, — men dette er virkelig ikke nok. I et saadant reent praktiskt Tilfælde kommer det ikke saameget an paa Principet, men det kommer an paa at give en Lov, der i sin

Anvendelse virkeligen fører til noget Gødt. Jeg skal følgeligen foreløbigt stemme for det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg, men jeg kan ikke Andet end gjentagende komme tilbage til, at jeg anseer den hele Sag for kun at være af megen liden Betydning, og at den alene eller fornemmelig har Betydning ved den Vægt, man har villet lægge paa Sagen. Forfaavidt man ideligt vender tilbage til, at man faaer mere eller mindre paalidelige Erklæringer, efterfom de afgives hemmeligt eller ikke, saa er dette endelig en Anskuelse af Sagen, paa hvis Betydning jeg kun lægger saare ringe Vægt; jeg mener, at Embedsmændene i det Hele ere stillede i saa mange Forhold, at man nok kan forlange af dem, at de skulle udtale sig overeensstemmende med Sandheden, selv om dette har mindre behagelige Følger for dem. Derpaa lægger jeg, som sagt, ingen synderlig Vægt, ligesom der følgeligen heller ikke efter min Opfattelse af Sagen kan være Tale om, enten at prise de Embedsmænd, der meddele Enhver deres Erklæringer, eller dable dem, der ikke gjøre dette. Det beroer paa den forskjellige Maade, hvorpaa Sagen af Embedsmændene opfattes, og Embedsmændene kunne ligeoverfor Borgerne staae paa et lige liberalt Standpunkt, hvad enten de gjøre det ene eller det Andet.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjært af følgende Medlemmer: C. C. Møller, Schaaf, Suenfson, Luren, J. Nielsen, Fischer, Meier, Lillisch, Gram, J. Knudsen, Wilkens, Rothe, Nørgaard, Boserup og C. Larsen.

Det vedtoges derpaa med 39 Stemmer mod 36, at Afslutning skulde finde Sted; da Forskjellen i Stemmeantallet imidlertid var saa ringe, lod Formanden Spørgsmaalet sætte under Afstemning ved Navneopraab, hvorved det, som nedensstaaende Liste nærmere udviser, vedtoges med 41 Stemmer mod 38, at Afslutning skulde finde Sted.

Ja.

Mad; Wilkens; Gram; Knudsen, J.; Larsen, Chr.; Larsen, J. C.; Mathiesen.